

Ogłoszenia: W dniu dzisiejszym Nieszporami o godz. 17.30 zakończymy okres Triduum Paschalnego. Jutro Poniedziałek Wielkanocny - II dzień Świąt. Msze Św. jak w każdą niedzielę o godz. 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00 i 18.00. Jutrzejsza składka przeznaczona jest na Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie /do niedawna PAT/. W tym tygodniu w piątek z racji uroczystego charakteru Oktawy Zmartwychwstania Pańskiego nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Spotkanie pielgrzymów udających się 12 kwietnia do grobu Sługi Bożego Jana Pawła II i św. Ojca Pio we wtorek 6 kwietnia po wieczornej Mszy Św. o godz. 18.30 w salce za chórem. Natomiast spotkanie rodziców dzieci z kl. II odbędzie się w przyszłym tygodniu we wtorek 13 kwietnia po wieczornej Mszy Św. W przyszłą niedzielę obchodzimy Niedzielę Miłosierdzia Bożego - zachęcamy do uczczenia obrazu Jezusa Miłosierdnego w Sanktuarium w Łagiewnikach. Młodzież naszej parafii zaprasza na sztukę: Casting - Misterium Paschalne w przyszłą niedzielę po Mszy Św. o godz. 10.30 i 12.00. Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rejonowi ul. Zakliki, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon I ul. Balickiej.

*Jezus Zmartwychwstały jest „naszą Paschą” - naszym przejściem ze śmierci do życia;
oby była to prawda, która nadaje sens i napędza radością nie tylko czas Świąt Wielkiej Nocy,
ale każdy nasz dzień przybliżający nas do Pana.*

Życzą Duszpasterze: Ks. Ryszard, Ks. Jan

Intencje Mszalne 5 kwietnia - 11 kwietnia 2010

Poniedziałek Wielkanocny 5 kwietnia 2010 r.	7.30	Dziękczynna w 5 rocz. ślubu Marleny i Michała z prośbą i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla nich i ich rodziny
	9.00	+ Tomasz Habas, Helena Krzanowicz, Teresa Koźbiał
	10.30	+ Kazimierz Olczyk
	12.00	+ Stefania Błańda w 12 rocz. śmierci
	18.00	W intencji Kamila i Katarzyny z prośbą o dobre przygotowanie do sakramentu małżeństwa
Wtorek, 6 kwietnia 2010 r.	7.00	
	18.00	Dziękczynna z prośbą o opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo dla ks. Ryszarda Barańskiego z okazji imienin
Środa 7 kwietnia 2010 r.	7.00	
	18.00	O opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo dla ks. Ryszarda z okazji imienin /od Rady Parafialnej/
Czwartek, 8 kwietnia 2010 r.	7.00	+ Krystyna i Czesław Strecker
	18.00	+ Zbigniew Kubala w 1 rocz. śmierci
Piątek, 9 kwietnia 2010 r.	7.00	
	18.00	+ Franciszka Pirowska w rocz. śmierci, Jan mąż
Sobota, 10 kwietnia 2010 r.	7.00	
	18.00	+ Izidor Woźniak
Niedziela Miłosierdzia Bożego 11 kwietnia 2010 r.	7.30	Wspólna za Zmarłych
	9.00	Dziękczynna w 30 rocz. ślubu Małgorzaty i Mieczysława z prośbą o opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i bł. Boże dla Jubilatów i całej Rodziny
	10.30	Dziękczynna w rocz. ślubu Marii i Ireneusza z prośbą o opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo w Rodzinie
	12.00	Dziękczynna w 5 rocz. urodzin Pawełka o bł. Boże i potrzebne łaski
	18.00	+ Jan Nowak

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 148 * 4.04.2010 r.

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

PIERWSZE CZYTANIE z Dziejów Apostolskich

Gdy Piotr przybył do domu centuriona w Cezarei, przemówił: „Wiecie, co się działo w całej Judei, poczynawszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan. Znacnie sprawę Jezusa z Nazaretu, kto-rego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On, dobrze czyniąc i uzdra-wiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła. A my jesteśmy świadkami wszystkiego, co działał w ziemi żydowskiej i w Jero-zolimie. Jego to zabili, zawiesiwszy na drze-wie. Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia i po-zwolił Mu ukazać się nie całemu ludowi, ale nam, wybranym uprzednio przez Boga na świadków, którzyśmy z Nim jedli i pili po Jego zmartwychwstaniu. On nam rozkazał ogłosić ludowi i dać świadectwo, że Bóg ustanowił Go sędzią żywych i umarłych. Wszyscy prorocy świadczą o tym, że każdy, kto w Niego wierzy, w Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów”. Dz 10, 34a.37-43

DRUGIE CZYTANIE Listu Św. Pawła Ap do Kolosan

Bracia: Jeśliście razem z Chrystusem powsta-li z martwych, szukajcie tego, co w gór-zie, gdzie przebywa Chrystus, zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w gór-zie, nie do tego, co na ziemi. Umarliście bowiem i wasze życie ukryte jest z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale. Kol 3,1-4

Sekwencja

*Niech w święto radosne Paschalnej Ofiary
Składają jej wierni uwielbień swych dary.
Odkupił swe owce Baranek bez skazy,
Pojednał nas z Ojcem
i zmył grzechów zmyły. (...)
Zmartwychwstał już Chrystus,
Pan mój i nadzieja,
A miejscem spotkania będzie Galileja.
Wiemy, żeś zmartwychwstał,
że ten cud prawdziwy,
O Królu Zwycięzco, bądź nam miłościwy.*

EWANGELIA wg Św. Łukasza

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus miłował, i rzekła do nich: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono”. Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wy-przedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale od-dzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jesz-cze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych. J 20,1-9

CREDO - WIERZĘ

cz. 24 Wierzę w życie wieczne.

Chrześcijanin, który łączy własną śmierć ze śmiercią Jezusa, widzi śmierć jako przyjście do Niego i jako wejście do życia wiecznego.

I. Sąd szczegółowy

Śmierć kończy życie człowieka jako czas otwarty na przyjęcie lub odrzucenie łaski Bożej ukazanej w Chrystusie. Nowy Testament mówi o sądzie przede wszystkim w perspektywie ostatecznego spotkania z Chrystusem w Jego drugim przyjściu, ale także wielokrotnie potwierdza, że zaraz po śmierci każdego nastąpi zapłata stosownie do jego czynów i wiary. Każdy człowiek w swojej nieśmiertelnej duszy otrzymuje zaraz po śmierci wieczną zapłatę na sądzie szczegółowym. Sąd ten polega na odniesieniu życia człowieka do Chrystusa i wówczas przed człowiekiem otwierają się trzy perspektywy: albo oczyszczenie w czyśćcu, albo bezpośrednio wejście do szczęścia nieba, albo potępienie na wieki.

II. Niebo

Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bogiem oraz są doskonale oczyszczeni, po przejściu bram śmierci żyją już na zawsze z Chrystusem. To doskonałe życie z Trójcą Świętą, ta komunია życia i miłości z Nią, z Dziewicą Maryją, aniołami i wszystkimi świętymi, jest nazywane „niebem”. Niebo jest celem ostatecznym i spełnieniem najgłębszych dążeń człowieka, stanem najwyższego i ostatecznego szczęścia. Życie w niebie oznacza „być z Chrystusem”. Wybrani żyją „w Nim”, ale zachowują i - co więcej - odnajdują tam swoją prawdziwą tożsamość, swoje własne imię.

Jezus „otworzył” nam niebo przez swoją Śmierć i swoje Zmartwychwstanie. Życie błogosławionych polega na posiadaniu w pełni owoców odkupienia dokonanego przez Chrystusa, który łączy do swej niebieskiej chwały tych, którzy uwierzyli w Niego i pozostawali wierni Jego woli. Niebo jest szczęśliwą wspólnotą tych wszystkich, którzy są doskonale zjednoczeni z Chrystusem.

Tajemnica szczęśliwej komunii z Bogiem i tymi wszystkimi, którzy są w Chrystusie, przekracza

wszelkie możliwości naszego zrozumienia i wyobrażenia. Pismo święte mówi o niej w obrazach: życie, światło, pokój, ucztowanie, wino królestwa, dom Ojca, niebieskie Jeruzalem, raj. Święty Paweł nie znajdując słów na oddanie wiecznej szczęśliwości, niebo opisuje tymi słowami: „To, czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują” (1 Kor 2, 9). Święty Cyprian, żyjący w III wieku biskup Kartaginy, tak opisywał niebo: „To będzie twoją chwałą i szczęściem: być dopuszczonym do widzenia Boga, mieć zaszczyt uczestniczenia w radościach zbawienia i wiekuistej światłości w towarzystwie Chrystusa Pana, twego Boga... Cieszyć się w Królestwie niebieskim razem ze sprawiedliwymi i przyjaciółmi Boga radością osiągniętej nieśmiertelności. Święci w chwale nieba nadal wypełniają z radością wolę Bożą w odniesieniu do innych ludzi i do całego stworzenia. Już królują z Chrystusem; z Nim „będą królować na wieki wieków”.

III. Końcowe oczyszczenie, czyli czyściec

Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bogiem, ale nie są jeszcze całkowicie oczyszczeni, chociaż są już pewni swego wiecznego zbawienia, przechodzą po śmierci oczyszczenie, by uzyskać świętość konieczną do wejścia do radości nieba. To końcowe oczyszczenie wybranych, które jest czymś całkowicie innym niż kara potępionych, Kościół nazywa czyśćcem. Kościół od początku czcił pamięć zmarłych i ofiarował im pomoce, a w szczególności Ofiarę eucharystyczną, by po oczyszczeniu mogli dojść do uszczęśliwiającej wizji Boga. Kościół zaleca także jałmużnę, odpusty i dzieła pokutne za zmarłych.

IV. Piekło

Umrzeć w grzechu śmiertelnym, nie żałując za niego i nie przyjmując miłosiernej miłości Boga, oznacza pozostać z wolnego wyboru na zawsze oddzielnym od Niego. Ten stan ostatecznego samowykluczenia z jedności z Bogiem i świętymi określa się słowem „piekło”.

Nauczanie Kościoła stwierdza istnienie piekła i

jego wieczność. Dusze tych, którzy umierają w stanie grzechu śmiertelnego, bezpośrednio po śmierci idą do piekła, gdzie cierpią męki, „ogień wieczny”. Zasadnicza kara piekła polega na wiecznym oddzieleniu od Boga; wyłącznie w Bogu człowiek może mieć życie i szczęście, dla których został stworzony i których pragnie.

Bóg nie przeznacza nikogo do piekła; dokonuje się to przez dobrowolne odwrócenie się od Boga (czyli grzech śmiertelny) i trwanie w nim aż do końca życia. W liturgii eucharystycznej i w codziennych modlitwach swoich wiernych Kościół błaga o miłosierdzie Boga, który nie chce „niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia” (2 P 3, 9).

V. Sąd Ostateczny

Czym innym jest sąd szczegółowy a czym innym Sąd ostateczny. Sąd Ostateczny nastąpi na końcu czasów, a poprzedzi go zmartwychwstanie wszystkich zmarłych, „sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Dz 24, 15). Będzie to „godzina, w której wszyscy, którzy spoczywają w grobach, usłyszą głos Jego: a ci, którzy pełnili dobre czyny, pójdą na zmartwychwstanie życia; ci, którzy pełnili złe czyny - na zmartwychwstanie potępienia” (J 5, 28-29). Wówczas Chrystus „przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim... Zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych ludzi od drugih, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie... I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego” (Mt 25, 31. 32. 46).

W obliczu Chrystusa, który jest prawdą, zostanie ostatecznie ujawniona prawda o relacji każdego człowieka z Bogiem. Sąd Ostateczny ujawni to, co każdy uczynił dobrego, i to, czego zaniechał w czasie swego ziemskiego życia, łącznie z wszystkimi tego konsekwencjami.

Sąd Ostateczny nastąpi podczas chwalebnego powrotu Chrystusa. Dzień i godzinę sądu zna jedynie Bóg Ojciec i tylko On decyduje o jego nadejściu. Wówczas poznamy ostateczne znaczenie dzieła stworzenia i ekonomii zbawienia oraz zrozumiemy przedziwne drogi, którymi Jego Opatrzność prowadziła wszystko do ostatecznego celu. Sąd Ostateczny objawi, że sprawiedliwość Boga triumfuje nad wszystkimi niesprawiedliwościami popełnionymi przez stworzenia i że Jego

miłość jest silniejsza od śmierci.

VI. Nadzieja nowego nieba i nowej ziemi

Na końcu świata Królestwo Boże osiągnie swoją pełnię. Po sądzie powszechnym sprawiedliwi, uwielbieni w ciele i duszy, będą królować na zawsze z Chrystusem, a sam wszechświat będzie odnowiony. Wtedy Kościół osiągnie pełnię w chwale niebieskiej i nadejdzie czas odnowienia wszystkiego: wraz z rodzajem ludzkim również świat cały, głęboko związany z człowiekiem i przez niego zdążający do swego celu, w sposób doskonały odnowi się w Chrystusie. Pismo święte nazywa to tajemnicze odnowienie, które przekształci ludzkość i świat, „nowym niebem i nową ziemią” (2 P 3, 13). Będzie to ostateczna realizacja zamysłu Bożego, „aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi” (Ef 1, 10).

W dokumentach Soboru Watykańskiego II czytamy: „Nie znamy czasu, kiedy ma zakończyć się ziemia i ludzkość, ani nie wiemy, w jaki sposób wszechświat ma zostać zmieniony. Przemija wprawdzie postać tego świata zniekształcona grzechem, ale pouczeni jesteśmy, że Bóg gotuje nowe mieszkanie i nową ziemię, gdzie mieszka sprawiedliwość, a szczęśliwość zaspokoi i przewyższy wszelkie pragnienia pokoju, jakie żywią serca ludzkie”. I dalej: „Oczekiwanie jednak nowej ziemi nie powinno osłabiać, lecz ma raczej pobudzać zapobiegliwość, aby uprawiać tę ziemię, na której wzrasta ciało nowej rodziny ludzkiej, mogące dać pewne wyobrażenie nowego świata.”

Podsumowanie

Każdy człowiek w swojej duszy nieśmiertelnej otrzymuje na sądzie szczegółowym, bezpośrednio po śmierci, wieczną zapłatę od Chrystusa, Sędziego żywych i umarłych. W zależności od tego, jak wyglądało życie człowieka na ziemi, takie będzie jego życie wieczne: albo w wiecznej szczęśliwości w niebie, albo wieczne potępienie. Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bogiem, ale nie są jeszcze całkowicie oczyszczeni, chociaż są już pewni swego zbawienia wiecznego, przechodzą po śmierci oczyszczenie, by uzyskać świętość konieczną do wejścia do radości Boga.